

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

ΑΡΙΘ. 246.

ΣΥΡΟΣ ΤΗΝ 4. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1843

ΕΤΟΣ ΣΤ

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Ἀπέχουμεν ἀπὸ τοῦ νὰ δημοσιεύσωμεν ὅσα αἱ Γερμανικαὶ Ἐφημερίδες ἐκιννοποίησαν περὶ τῶν τελευταίων ἐν τῇ Ἑλλάδι συμβάντων, ὅ παγορευόμενα μυστηριωδῶς πως ἀπὸ πολέμιον πνεῦμα. Μόνη ἢ ἐλαχίστη γινώσις περὶ τῆς κατὰ τὰς ἀσάσεως τοῦ τόπου τούτου δύναται νὰ μᾶς πληροφρήσῃ ἀποχρώντως ἐκ πρώτης ὄψεως, ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῶν τῶν πληροφοριῶν ἦσαν αὐτόχρημα ψευθεῖς, δολίαι καὶ προϊόντων παθῶν καὶ τῆς προσδληθείσης φιλοτιμίας ἰδιοτελῶν στοχασμῶν.

Ἡ ἀποχὴ μας αὐτὴ ὑπῆρξε καθ' ὅλοκληρίαν σύμφωνος μὲ τὰ τελευταία ταῦτα συμβάντα, καθότι αἱ εἰδήσεις τὰς ὁποίας ἐκ τῆς Ἑλλάδος λαμβάνομεν, ἐκσφαλίζουσι διὰ τὸ εἰρηνικὸν αὐτῶν τὸ μέλλον τῆς βασιλείας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ὁ Βασιλεὺς Ὄθων οὐ μόνον δὲν συνέλαβε πώποτε σκοπὸν τοῦ νὰ παραιτηθῆ, ὡς διεφῆμιζαν αἱ εἰς τὰ Βαυαρικὰ συμφέροντα ἀρρασιωμένα Ἐφημερίδες, ἀλλὰ συνετὸς καὶ πιστὸς εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ δὲ πρίγκιψ οὗτος ὑπεστήριξε τὴν συνταγματικὴν κυβέρνησίν του, προσκαλέσας εἰς τὸ νὰ συμμερίζωνται τὰς ἐργασίας τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου οἱ κύριοι Κωλέττης καὶ Μαυροκορδάτος, δύο ἐνδοξοὶ Ἕλληνας διὰ τὰς ὑπηρεσίας τῶν πρὸ πάντων εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας πόλεμον, καὶ διὰ τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ χαρακτῆρος τῶν.

Ἡ ἐπιβρόχῃ τῶν δύο τούτων ἀνδρῶν εἰς τὴν μέλλουσαν διοίκησιν τῶν πραγμάτων, εἶνε ἐκασφάλις τοῦ ὅτι ἡ ἐπανάστασις τῆς 3 Ἰουλίου δὲν ἤθελε γεννηθῆ δημοκρατικὰς ταραχὰς· αἱ ἀνδρες οὗτοι ἀντιπροσωπεύουν ὑπὸ διαφόρους τίτλους ἰδέας προοδευτικὰς καὶ περὶ ῥιζινομένης εἰς ὅσα ὑγιεῖς θεωρίας καὶ πείρας· μὲ ταυτούτους ἄρα ἀνδρας κυβερνῶν ὁ Βασιλεὺς Ὄθων καὶ ἐκσφαλίζομενος ἐντελῶς καθόσον ἀφορᾷ τὴν διατήρησιν τῶν προνομίων του, δύναται ἐλευθέρως ἀφεθῆ εἰς τὰς πολιτικὰς ἀνα-

μορφώσεις, τῶν ὁποίων ἡ 3 Ἰουλίου ὑπῆρξε ἀγαθὸς οἰωνός. Τὸ πᾶν ἤδη προσδοκᾶται ἀπὸ τὴν φρόνησιν τῆς συνέλευσεως τῆς ἐκλεχθείσης ὑπὸ τοῦ ἔθνους. Δὲν πρόκειται πλεόν εἰμὴ περὶ τῆς ὁμοφωνίας, καθόσον ἀφορᾷ τὸ σχέδιον τοῦ συντάγματος, διὰ νὰ γίνῃ τσιούτον ὁποῖον δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς πλειοψηφίας.

Ἡ πείρα τῶν ὑπὸ συνταγματικὴν κυβέρνησιν πολιτευομένων λαῶν, κατέστηρεν εὐκολὸν διὰ τοὺς ἄλλους τοῦτο τὸ ἔργον, κεκαλυμμένον ἄλλοτε ἀπὸ τὸ βαθὺ τῆς ἀπειρίας σκότος, καὶ ὑποκείμενον εἰς τὴν ὑπερβολὴν ἀπολύτων καὶ μὴ ἐφαρμοσίων θεωριῶν. Αἱ ἀληθεῖς ἀρχαὶ τῆς συνταγματικῆς πολιτικῆς ἐνυπάρχουν εἰς τὰς πράξεις, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐφαρμοσθῶσι σύμφωνα μὲ τὴν κατὰ τὰς αἰτίας τοῦ ἐξευγενισμοῦ τὴν βαθμὸν τῆς δημοσίου εὐφυΐας εἰς κάθε τόπον· ἐνὶ λόγῳ αἱ συζητήσεις περιορίζονται εἰς ἐπιτοπίους μόνον διατυπώσεις. Τὸ ζωηρὸν πνεῦμα καὶ αἱ ἀναμνήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ θέλουν καταστήσει εὐκολὸν τὸ ἔργον τῶν ἀντιπροσώπων του.

Μέγας λόγος γίνεται πάντοτε εἰς τὴν Γερμανίαν περὶ ἀποδοκιμασίας δὴθεν ἐκ μέρους τῆς Ῥωσσίας, περὶ πολεμικῶν προπαρασκευῶν τῆς Πόρτας, περὶ ἐχθροπραξιῶν ἐκ μέρους τῆς Βαυαρίας καὶ περὶ δυσαρσεκίας τῆς Αὐστρίας, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀναμόρφωσιν τὴν προκηρυχθεῖσαν τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον· ἐφαίνεται ὅθεν ὅτι ἡ ἀναμόρφωσις αὐτὴ ἤθελε προσδληθῆ ἐνεργητικῶς καὶ ταῦτοχρόνως ἀπὸ ὅσας τὰς δυνάμεις ταύτας, καὶ ὅτι ἤθελεν εἶναι μόνον ὑποστηρίγματα τὴν συμπάθειαν τῆς Ἀγγλίας καὶ τὴν συνδρομὴν τῆς Γαλλίας.

Ἄλλ' ἰδοὺ ἡ Ῥωσσία παραδέχεται ἤδη τὴν πρᾶξιν τετελεσμένην καὶ εἰς τοῦτο περιορίζεται ἡ ἐξηγηθεῖσα ἀπαρσεκία τῆς, ἐν ᾗ ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Πρωσσία, καὶ τὸ σπουδαιότερον πάντων ἡ Βαυαρία ἀναγνωρίζουν ἐπισήμως τὴν νέαν Κυβέρνησιν· αἱ τελευταῖα μάλιστα ἐξέτειναν τοσοῦτον τὴν εὐνοϊκὴν πρόνοιάν των, ὥστε ἐσυμβούλευσαν τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος νὰ μείνῃ σταθερὸς εἰς τὴν παραδοχὴν τοῦ συνταγμα-

τικοῦ πολιτεύματος, διότι τοῦτο θέλει εἶσθαι τὸ ἰσχυρότερον ὑποστήριγμα τοῦ θρόνου του. Ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας, τέλος, τῆς Κωνσταντινῆ πόλεως, αἰτινες μᾶς ἐφθασαν σήμερον, πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἡ Τουρκία μακρὰν τοῦ νὰ ἐπιφέρει πρόσκομμά τι εἰς τὴν πορείαν τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι πολιτικῆς ἀναμορφώσεως, ἔλαβε πρόνοιαν νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας δικασφῆσεις περὶ τῶν εἰς τὰ μεθόρια τῆς στρατιωτικῶν κινήσεων, καὶ ὅτι αἱ κινήσεις αὗται δὲν εἶχον ἄλλον σκοπὸν εἰμὴ νὰ προλάβωσι τὸ ἀποτέλεσμα τὰ ἐλαφροῦ τινος ἐρεθισμοῦ, δυναμένου νὰ προέλθῃ εἰς τὰς ἐπαρχίας ταύτας ἐνεκα τῆς ἐντυπώσεως τῶν τελευταίων συμβάντων· ἀλλ' ἦτοχος αὐτῆ, καθόσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦτο, δηλοῖνε ὅτι συμμορφώνεται εἰς τὴν πρᾶξιν τετελεσμένην.

Ἡ εὐτυχὴς αὐτὴ ὁμοφωνία τῶν δυνάμεων εἶναι νέος λόγος ἀσφλειας εἰς τοὺς φίλους τῆς τάξεως καὶ τῆς μετριότητος. Ἀναμφισβόλωσ αἱ δυνάμεις αὗται ἠξέυρουσαν νὰ ὑπερλώνων ἀπὸ τὰ μαθήματα τῆς πείρας, ἐνόησαν ὅτι πᾶσα ἐχθροπραξία των δὲν ἤθελεν ἐπιφέρει ἄλλο ἀποτέλεσμα, εἰμὴ τὸ νὰ ἐρεθίσῃ τὴν ἐθνικὴν τῶν Ἑλλήνων συνέλευσιν εἰς ἀντιδροκὴν ἀπιστίας καὶ μίσους, ἐξ ᾗ ἤθελε γεννηθῆ ἡ ἐπανάστατικὴ ἀταξία. Ἡ συνέλευσις δὲν μὴ φοβουμένη πλέον ἐξωτερικῶς θέλει προεδεῖται, εἰμὴθα βέβαιον, μὲ πλειοτέραν ἀταραξίαν καὶ σύνεσιν εἰς τὸ πολιτικὸν ἔργον· τὸ ὁποῖον ἀνεῖθεσαν εἰς αὐτὴν τὰ συμβάντα τῆς 3 Ἰουλίου, καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται ἡ μέλλουσα τῆς Ἑλλάδος τύχη.

(Ἐκ τῆς Νομοθετικῆς).

Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ Χρόνου τῆς 19 Νοεμβρίου 1843.

Ἡ Ῥωσσία ἀπεφάσισε νὰ μὴ λάβῃ τοῦ λοιποῦ μηδὲν ἀμεσον ἢ ἐμμεσον μέρος εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κύριος Βουρνῶρ ἔγνωστοποίησεν εἰς τοὺς ἐν Λονδίνῳ συναδελφούς του, ὅτι κατὰ τὴν τοῦ ἡγεμόνος του θέλησιν ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ συμβούλιον. Ὁμοίως

γνωστοποίησις έγινε και προς τον κύριον Γυζωτον την 12 του εινεστώτος μηνός υπό του κυρίου Κισιλέφ.

Η κοινοποίησις αυτή ήτο συντροφευμένη με υπόμνημα του κυρίου Νεσελρῶδου εξηγηθῆντος τὰ αίτια, ατινα παρεκίνησαν τον αυτοκράτορα να παραδεχθῆ την απόραση ταύτην. Ο κύριος Νεσελρῶδος δηλοποιεί ότι ή Α. Α. Μ. δυσηρηστηηεα μέγαλως δια την τελευταίαν επανάσταση, ήτις καθίσταται δείγμα, ότι οι Έλληνες δέν επρόσεξαν ποσῶς εις την υπέρ του Βασιλείου αυτού πατριωτικήν πρόνοιαν της Α. Μ.

Ο κύριος Νεσελρῶδος δηλοποιεί προσέτι, ετιμολονότι μεταξύ των δύο τόπων υπάρχει οι κειότης ενεκα της ομοιότητος της θρησκείας, πώποτε δέν ενεθάρρυνεν ή Ρωσία την κατά του θρόνου του Βασιλέως Όθωνος αντιπολίτευση, ουδέ εδωσεν εις κανένα εν τῆ Ελλάδα κόμμα το δικαίωμα του να ονομασθῆ Ρωσικόν.

Τελειώνει ο κύριος Νεσελρῶδος δια της επομένης δηλώσεως του, ότι αν κατασταθῆ κενός ο θρόνος της Ελλάδος, είτε δια τινος παραιτήσεως, είτε δια τινος επαναστάσεως είτε δια τινος οποιασδήποτε άλλης αίτιας, δέν εννόησεν ουδέ θέλει συγχωρήσει πώποτε ή Α. Μ. να καθίξη τον θρόνον αυτόν Πρίγκιψ άνήκων εις την οικογένειάν του.

ΤΗΝ 23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1843.

Δ'. Τακτική Συνεδρίασις της Έθνοσυνελεύσεως Προεδρεύοντος του Αντιπροέδρου Κυρίου Αλεξάνδρου Μαυροκορδάτου.

Μετά την άναγνωση του καταλόγου των Πληρεξουσίων άνεγνώσθησαν τὰ χθεσινά πρακτικά και ενεκριθῆσαν.

Ακολούθως ο προεδρεύων επαρακαλεί τους μη αυτόχθονας πληρεξουσίους να παρουσιάσουν τὰ έγγραφα των δια να παρατηρηθῶσι, και δῶν τὰ έγγραφα δέν είναι σύμφωνα με το Ε' άρθρον του περιέλλογῆς των αντιπροσώπων 17 Νόμου να εξαيرهθῶσιν από τον κατάλογον των πληρεξουσίων.

Δ. Βουδούρης, ζητεί πρώτος τον λόγον και αναβαίνει επί του βήματος. Εκφράζει την θαυσιαν λύπην της ψυχῆς του δια την κακοήθειαν των ατόμων, τὰ οποια ετόλμησαν να περιυβρίσουν εις τὰς αγγείας της πόλεως και έξωθεν της οικίας των δύο ενέτιμους πληρεξουσίους ώμειλήσαντας με ικανήν λογικήν περι της μη ισχύος του 17 Νόμου και λοιπά. Λέγει, ότι όταν ή συνέλευσις δέν φροντίσῃ να ασφαλίη τους πληρεξουσίους δια τὰ δσα λέγουν εν τῶς του Βουλευτηρίου, δυσκόλως θέλει αποτολήμῃσει πλέον κανείς να εκφράσῃ ελευθέρως την γνώμην του προσθέτει μάλιστα ότι κατ' αυτού του ίδιου εταμαζόνται να πράξουν, τι επράξαν και εις τὰ οποια άνέφερε δύο υποκείμενα, και υποκείμενα μάλιστα κατέχοντα σημαντικὰς εις την κοινωνίαν μας θέσεις. Εκ τούτου εξαιτείται λοιπόν να διατάξῃ ή Σύνοδος το ύπουργείον να προσέξη με την απαιτουμένην επαρημπνησιν, όχι μόνον εις την ασφαλίαν των πληρεξουσίων, αλλά και την των πολιτών.

Ι. Κομπύτης, συμφωνεί με τον Κύριον Μπουδούρη και εξαιτείται να γενῃ ούστηρά καταδικαίωσις των άτακτων, διότι άλλως ειάσεται και αυτός είτε να σιωπῇ είτε να παραιτηθῇ.

Ι. Δαμιανός, παραδέχεται τὰ δσα ειπῆν οι προγορευσαντες και προσθέτει, ότι ολικός δέν ήμπορει να επεμβαίνῃ εις τὰς συζητήσεις του Βουλευτηρίου, και ότι δέν πρέπει να μείνουν ατιμώρητοι οι άτακτοι εκείνοι, οτινες ετόλμησαν να ενοχλήσουν τους προβρῆθέντας Κυρίους πληρεξουσίους δια τὰς δοξασίας των. Προσθέτει δὲ ότι έγινεν από αυτούς ἴσως τους ίδίους προσβολή και κατά του Κυρίου Αλεξάνδρου Σούτζου, προσβολή τῶσον άδικος ὡσον παράνομος και ολγυγωγική. Ο Τύπος, λέγει, είναι το παλλάκον των ελευθεριῶν μας, ο Τύπος δίδωσι τὰς ελευθερίας αυτές, υπεράσπισε με τόσην γενναίότητα τὰ δικαιώματα του Έθνους, και δια τούτο νομίζει ότι ενόσω διαρκεί ή Σύνοδος ο Τύπος πρέπει να μείνῃ ανεξάρτητος και ελευθερος.

Δ. Καλλέργης, παρατηρεῖ ότι αν συνίδησαν τινες άταξιαί δέν προήλθον από τον λαόν της πρωτεύουσῆς, τὰς ενήργησαν ὀλίγοι τινες κακοήθεις, μέρος των ὁποίων συνελήφθη θέλουν δὲ συλληφθῆ και οι λοιποι και θέλουν παραδοθῆ εις τὰ Δικαστήρια.

Α. Μεταξᾶς, αναγνωρίζει ότι ή προσβολή πληρεξουσίου τινός δια τὰ δσα εν τῶ Βουλευτηρίῳ ώμειλήσεν, είναι περιορισμός της συζητήσεως, είναι προσβολή και άδίκημα κατά του Έθνους αυτού. Οτι κατὰ συνέπειαν των προσβολῶν τούτων έγινεν ύπουργικόν Συμβούλιον, το ὁποῖον άπεφάσισε να μεταχειρισθῆ ἕλα τὰ νόμμη μίσα προς καταστολήν των άτάκτων, ότι εις ὀλόκληρον το ύπουργείον μέχρι τούδε δέν ήτο ανατεθειμένη ή ευταξία και ασφάλεια του Κράτους, και ότι δέν ήξυρει πῶς ή αρμόδια Γραμματεία περιβλεψε το καθήκόν της, πλην εις το εξῆς το ύπουργείον αναδέχεται την εὐθύνην ενώπιον της Συνόδου αν ή θελεν ακολουθήσει το παραμικρόν.

Α. Γεωργαντάς, λέγει ότι αἱ τοιαῦται άταξιαί πρέπει να παιδεύωνται αυστηρῶς.

Ρήγας Παλαμίδης, λέγει ότι όταν άπεφασίσθη να αλλάξῃ ο Αστυνόμος της πόλεως δια να εισαχθῇ ή απαιτουμένην ευταξία εντός της πρωτεύουσῆς, ή επί των Εσωτερικῶν Γραμματεία δέν έμεινεν ελευθερά, δια να εκλέξῃ τον κατάλληλον κατ' αυτήν Αστυνόμον, ότι του τον άπεφάσισε το ύπουργείον ὅλον και άνελαβε το βάρος να τον ενδυναμώσῃ, δίδον εις σὺτον πλειοτέραν φρουράν ἄκοσι ανθρώπων, νομίζον, ότι οὗτοι μαζῆ με τους άλλους τους ὁποιους είχαν ή Αστυνομία ήσαν ικανοί δια την επαρημπνησιν της ευταξίας της πόλεως. Αν λοιπον ο Αστυνόμος ήναι άνίκανος, κατὰ τούτο δέν σφάλλει μόνος ο επί των Εσωτερικῶν Γραμματείας. Πλην αἱ ὀχλαγωγίαι ήκοιούθησαν από ὀλίγα άτομα και αυτά πρέπει να κατασταλούν.

Π. Ροδῖος, ήθελε να ὀμειλήσῃ εκτεταμένως περί του προκειμένου θέματος, αν ο Προεδρος του ύπουργείου δέν επρολάμβανε να εξηγηθῇ. Λυπηρόν είναι, λέγει, να βλέπῃ τις την αξιοπρέπειαν του Έθνους προσβεβλημένην, και τόσον μάλλον, ὡσον ο λαός της πρωτεύουσῆς δέν είναι λαός της Ελλάδος απάσης, ότι τοιαύτη διαγωγή είναι διαγωγή της εσχάτης διαφθοράς, και οι διαφθαρημένοι οὗτοι πρέπει να τιμωρηθῶν.

Α. Λόντος, δέν έχει να προσθέσῃ τι πλειότερον των ὄσα ὀμειλήσαν οι πρό αυτού. Εξαιτείται ὅμως, ὡστε ή Σύνοδος να άποφασίσῃ, ότι πάσα κατά των πληρεξουσίων προσβολή είναι προσβολή κατ' αυτού του Έθνους, θην και οι τοιμῶντες τοιούτον άδίκημα πρέπει να τιμωρῶνται αυστηρῶς (εγκρισίς).

Θ. Γρίβας, αναφέρει σιμά των τελευταίων κατά των πληρεξουσίων προσβολῶν, και τὸ συμβάν του Κυρίου Αλεξάνδρου Σούτζου, διό

τι εξήρασε τὰς ιδέας του δια του Γύκου, εν ὃ υπάρχει Νόμος παιδείας πῶς εἰς πολιτην παραβάτην τούτου.

Ι. Δαμιανός, συνομολογεῖ μετὰ του Κυρίου Ανδρίου Λίντου, ότι ή προσβολή κατὰ τινος πληρεξουσίου είναι προσβολή κατὰ του Έθνους. Αλλῆ και ο Τύπος πρέπει να μείνῃ ελευθερος δια να εκθέτῃ τὰ διατρέχοντα πῶς και να εξιλέγῃ τὰς παρεκτροπὰς πάντων. Τα πλεονεκτήματα του Τύπου, λέγει, ετι κρίνει περιττόν να τὰ αναφέρῃ, προσθέτει ὅμως, ότι το Έθνος χρεωτεῖται πολὺ εις αυτόν, διότι ο Τύπος οὗτος υπεράσπισε τὰς ελευθερίας του, μη φοβηθείς οὔτε καταδιώξεις οὔτε τὰς άλλα, τὰ ὁποια υπέρ του Έθνους υπεφερέ και αν ο Κύριος Αλεξάνδρος Σούτζος εξήρασε δια του Γύκου τὰς ιδέας του δέν έπρεπε να καταδιωχθῇ και εξορισθῇ.

Δ. Καλλέργης, λίγει ότι δέν εξορίσθη ο Αλέξανδρος Σούτζος, αλλ' ότι πρὸς άποφυγήν άλλων σκανδάλων ανεχώρησεν αυτός ο ίδιος δι ὀλίγας ήμέρας.

Α. Μοναρχίδης, παρατηρεῖ ότι το ζήτημα πρέπει να διακριθῇ και να σαρηνησθῇ, ότι τὰ μίσα, τὰ οποια θέλουν μεταχειρισθῆ οι ύπουργοι προς καταπαυση της ὀχλαγωγίας πρέπει να ήναι νόμμη. Οτι το περι Τύπου ζήτημα πρέπει να αναδῶθῃ ὡς νέα πρότασις. Οε πρωταίτιοι δὲ των ὀχλαγωγιῶν πρέπει να καταδιωχθῶσιν αυστηρῶς.

Α. Μεταξᾶς, ὀμολογεῖ ότι τὰ δυσάρεστα ταῦτα συμβάντα είναι αδιαριλονεικῆτα. Οτι το ύπουργείον θέλει επαρημπνησῆ εις την ήσυχίαν της πόλεως και ασφαλίαν των πληρεξουσίων, και ότι κατὰ την εὐάφρασην την ὁποίαν το ύπουργείον ἔλαβε πῶς αἱ άταξιαί δέν θέλει μείνει του λοιπού ατιμώρητος. Οσον δὲ δια τον Κύριον Αλεξάνδρον Σούτζον, οὗτος προσέβαλε πρόσωπα, ε τα πρόσωπα εἰκῶνα σκοπον έχον και έχουν να τον ενάξουν εις τὰ Δικαστήρια δια να τιμωρηθῇ και αυτός κατὰ τους Νόμους. Οι δημοσιογράφοι, εἶπε, χρεωστούν να προσδάλουν τὰς πράξεις της Κυβερνήτεως, αλλ' όχι να εμβαινουν και εις προσωπικά πράγματα.

Κ. Ζωγράφος, επαρουσιάσθησεν λέγει δύο προτάσεις εις τὰς ὁποιας εκφράσθη ή Σύνοδος και παρεδέχθη τὰς διαθεδικάσεις του Προέδρου του ύπουργικου Συμβουλίου. Το πολλά δυσάρεστον συμβάν του Σούτζου εδωκεν αίτιαν εις ένα πληρεξουσίου να επέμβῃ εις άλλο ζήτημα, την άπόλυτον ελευθερίαν του Τύπου. Ολοι θεωροῦν τον Τύπον σωτήριον, αλλά και την ακολουσίαν του αλευθριαν. Ο περι τύπου Νόμος, υπάρχει, και αν ή Σύνοδος καταργήσῃ τον Νόμον τούτον, ποῖον άλλον θέλει αντικαταστήσει; Οι ὄροι τους ὁποιους εθεσε το Συνηταγμα της Τροιζῆνος, είναι αρχαί, αρχαί αίτινες έπρεπε να αναπτυχθῶν δια Νόμου επιτηδες, διατάτταντος συγχρόνως και τὰς πολάσεις κατὰ των παραβατιῶν αυτών, πράγμα το ὁποῖον δέν αναφέρεται αλλ' οὔτε έπρεπε να αναφερθῇ εις το Συνηταγμα της Τροιζῆνος. Συμπεραίνει λοιπόν ότι ο Τύπος αυτό το πολύτιμον ὄμῶρον του Οὐρανού, ήθελε προσβληθῇ και ρίως αν έμεινεν απαρύριστος από Νόμον τινα, και ότι δια το συμφέρον αυτού του τύπου πρέπει να διατηρηθῇ ο περι Τύπου Νόμος.

Σταύρος Βλάχος, εκφράζει την θαυσιαν άγαπαικτησιν του δια τὰς ὀχλαγωγίας αίτινες ηκολούθησαν, αλλά παρακαλεῖ την Σύνοδον

να δώση προσοχήν εις την δημοσίαν του Φρουράρχου, και να μην αποδώση τας οχλαγωγίας ταύτας εις τον λαόν της πρωτεύουσας, άλλ εις τινας ατάκτους μηδεμίαν σχέσηιν έχοντας με τον λαόν της πρωτεύουσας.

Α. Λοιδωρίκης, λέγει ότι σκοπός της Συνόδου δεν είναι να καταργη η Νόμος, αλλά να θέσγη τους θεσμούς· ακολουθώντας η Βουλή ήμπορεί σιμά των άλλων να διορθώση και τον περί Τύπου Νόμον εις πολλά μέρη, ασυμβίβαστα τών δυνει με την ελευθερίαν των πολιτών Έλλήνων.

Ίάκωβος Παξιμάδης, παρατηρεί ότι επειδή δεν υπάρχει Νόμος περί της ασφαλείας των πληρεξουσίων δια τας εκφράσεις των εν τω Βουλευτηρίω, πρέπει να γίνη Νόμος περί αυτού τούτου του υποκειμένου.

Σ. Τρικούπη, όταν η εξύβρισις ενός πολίτου δεν τιμωρείται και ο εξυβρισθείς δεν ίκανοποιήται, δίδεται τότε αφορμή εις άτοπώτερα και θρασύτερα κινήματα· αν ιδίδετο η άνήκουσα προστασία εις τον βόχλαγωγικώς και αθάριεως παθόντα Κύριον Αλεξανδρον Σούτσον, ίσως δεν εξυβρίζοντο βχθές οι δύο αντιπρόσωποι περι ών έγινε σήμερον δικαίως έντός της Συνελεύσεως πολυς λόγος. Άλλ' αντί να τιμωρηθώσιν οι άδικήσαντες έτιμωρήθη ο άδικηθείς, διότι ήρπάγει από το μέσον ήμών. Μάς είπον πρή όλίγου ότι ο Σούτσος δεν εξυβρίσθη ουτε απεπέμφθη, άλλ' έσυμβουλευθη από την αστυνομικήν αρχήν να δώση τόπον τη όργη· και δεν είναι αύτη, Κύριοι, κεκαλυμμένη εξορία, κεκαλυμμένη αποπομπή; όταν η αρχή λίγη εις ένα πολίτην δεν ήμπορώ να σέ προστατεύσω εναντίον των άτάκτων, δεν αναγκάζει τον πολίτην τούτον κινδυνεύοντα να γενη αυτεξόριστος; Άλλ' η πράξις αυτή λαμβάνει δεινότερον χαρακτήρα, όταν συλλογισθώμεν, ότι η βιαιοπραγία αύτη ήπράχθη, συνιδριάζοντος του Έθνους δια των πληρεξουσίων του· και διατι έπαθεν όσα έπαθεν ο Κύριος Σούτσος, διότι γραφών ύβρισις· και διατι να μην εισαχθη εις δίπλην αν ύβρισις; διατι να αφηθη εις την διάκρισιν των βλάκτων; Παρατηρείται και άλλο τι εις την πράξιν ταύτην. Η Κυβέρνησις δείχνει ότι είναι αδύνατος να ήπερασπισθη εναντίον όλίγων ατάκτων τον άδικως πάσχοντα πολίτην· εις μικράν θεραπείαν αυτού του δεινού προβάλλω να επανέλθη ο Κύριος Σούτσος εις Αθήνας αν θέλη, να επανέλθη υπό την προστασίαν των Νόμων και την έγγγυσην της Αρχής, και να εξακλήση το εφημεριδογραφικόν του έργον, αν θέλη, ελευθέρως υπό τους 3-ρους πάντοτε του περί Τύπου Νόμου.

Περιδης, λέγει ότι το φθάσιμον του Κ. Σούτσου εις Σύρον έκαμεν κακήν εντύπωσιν εις τους εκεί πολίτας, νομίσαντας την εξορίαν του Σούτσου ως προγραφην, και ότι συμφωνεί μετά του Κυρίου Τρικούπη να κοινοποιηθη από τας αρμοδίας Αρχάς εις τον Κύριον Σούτσον, ότι είναι ελεύθερος να έλθη εις την πρωτεύουσαν να εξακολουθήση το έργον του.

Ν. Κορριωτάκης, συμφωνεί με τους προηγούμενους, και προσθέτει ότι οι άτακτοι πρέπει να τιμωρηθώσιν, και ότι η Κυβέρνησις χρεώσται όχι μόνον τον Κύριον Σούτσον να ανακληση, αλλά και τους άλλους προ αυτού εξυβρισθέντας.

Ο προεδρεύων λίγει, ότι θέλουν αναγνωσθη αναφοραί αφορώσαι διαφόρους πληρεξουσίου, ως εκείναι των πληρεξουσίων των όπλων, των Κυδωνιατών, την περί παραδοχής του κυρίου

Μαρκοπαλίτου πληρεξουσίου της Νάξου, αφορμή ο Κύριος Κωστας δεν ήλθε κ τ.λ. αλλά πρό πάντων λέγει ότι πρέπει να αναγνωσθη εν έγγραφον του Κυρίου Π. Νοταρά. (Αθηνά).

Προς τον Συνάκτην της Έφημερίδος
δ' Ε ρ μ η ς

Εις τον αριθμόν 244 της εφημερίδος σας άνιγνωσα άρθριδιον γραμμένον με πνεύμα πικράς επικρίσεως ως προς τας φράσεις του κυρίου Ιωάννου Περιδη Πληρεξουσίου της Έρμουπόλεως, τας όποιας έπρόφραεν εις την έναρξιν της Έθνοσυνελεύσεως, ότι θα χάνομεν τον καιρόν μας επί ματαίω με τας άνευσίσεις· και επειδή εις την περιστασιν ταύτην άπαύσθαι ως προς την έννοιαν την όποιαν ήτλησάτε να εξαξήτε, άρχομαι ήδη να ζητήσω την διορθώσιν της, διότι ο κύριος Περιδης με τας λέξεις έκανας σκοπόν άλλον δεν είχεν, είμή εκείνον από τον όποιον έκαστος φρονίμος και καλός πολίτης άρχόμενος εύχεται την τάξιον δηλαδή αποπράττωσιν των έργατιών της Έθνοσυνελεύσεως άποφεύγων πάσαν έριδν, πάσαν αναβολήν δυναμένην να παρεκτινήη περαιτέρω επί ματαίω τον καιρόν της η Έθνοσυνέλευσις, δια να θυνηθώμεν ούτω να επαναφέρωμεν την ισχύν των Νόμων και την τάξιν εις την πατρίδα μας, και να απολαύσωμεν τ' αγαθά τα όποια ύπόσχεται η καθίδρυσις των θεμελιωδών νόμων μας, άπαλαττόμενοι από ένδεχόμενα δεινά. Ο κύριος άρα Περιδης έμίλησε συμφώνως με τας αρχάς και αισθήματα ενός φρονίμου και καλού πολίτου.

δ φίλος σου

Ν. Παππαδούκας.

Σ. Σ. Καταχωρούντες εις την εφημερίδα μας, κατά το καθήκον μας, την σύντομον ταύτην διατριβήν του κυρίου Ν. Παππαδούκα, υποβάλλομεν εις την παρατήρησιν του ότι μεγάλως έλανθάσθη, υποθέσας ότι εις το όλιγόστιχον άρθριδιον μας το καταχωρηθέν εις το ύπ' αριθ. 244 φύλλον μας, ένυπάρχει πνεύμα πικράς επικρίσεως κατά του κυρίου Περιδου. Δια το άρθριδιον μας αυτό άνεφέραμεν ως απλήν άγγελίαν τι είπεν ο κύριος Περιδης εις την ένδοξον νέλευσιν, και τον συμπερασμόν μας ότι ήρχισε να βαρύνεται δήθεν δια την εν Αθήναις διατριβήν του, άλλ' ο συμπερασμός μας ούτως ήτον αρκετά βέβαιος, διότι ο κύριος Περιδης, συζητουμένου ζητήματος αρκετά σπουδαίου, και προτεινούς ότι δεν πρέπει να χάνωσι τον καιρόν των οι κύριοι Πληρεξούσιοι, άρριε να ένισχύση με λόγους άποχρώντας την γνώμην του ταύτην. Αν τούτο έπραττε, δεν ήθέλαμεν κάμει τον όποδον έκάμαμεν συμπερασμόν· άλλ' επειδή είπε μόνον προς τους κύριους συναδελφούς του ότι δεν πρέπει να χάνωσι τον καιρόν των εις επαναληπτικώς ψηγηφύρας, χωρίς να υποστηρίξη εις λόγον όποιονδή ποτε την γνώμην του ταύτην, έδωκεν όχι μόνον εις ήμάς άλλ' εις πολλούς εκ των συμπολιτών μας αφορμήν να συμπεράνωσιν ότι και ήμεεις έσυμπεράναμεν. Αν ύποτεθη όμως ότι ο συμπερασμός μας ούτως ήθελεν εισθαι έσφαλμένος, δεν ήδύνατο δια κανένα λόγον να θεωρηθη ως υπαγρευθείς από πνεύμα πικράς κατά του Κ. Περιδου επικρίσεως, δια να ταραξήη χολά, ή δια να ένασχολήση υπέρ αυτού ο Κ. Παππαδούκας τον κάλαμον του. Ας ήναι θεσπαιο; όθεν και ο Κ. Παππαδούκας και άλλος τις όποιοςδή ποτε, ότι έχοντες σπουδαιοτέραν ύλην δια να επασχοληθώμεν και δια να επασχολώμεν τας στήλας της εφημερίδος μας, θέλομεν κάμει μνείαν εν αύτη περί του κυρίου Περιδου μόνον, όταν εν καιρω τω δυνει θέλωμε, περιγράψει τα μετά την τριτην Τριτην εν Έρ-

μουπόλει συμβάντα, και όταν, έπίσης, εν καιρω τω δυνει εξιστορήσωμεν γεγονότα αφορώντα την Έρμουπόλει, εις τα όποια πιθανόν να έλαβε και ο κύριος Περιδης το μέρος του.

Η κατά του προσώπου του έξοχωτέρου ποιητού της Έλ. Κ. Α. Σούτσου γενομένη εν Αθήναις πρό τινων ήμερών προσβολή εκ μέρους άτόμων τινων, δι όσα ως δημοσιογράφος κατεχώρησεν εις το τρίτον φύλλον της εφημερίδος του, έπρξήσαν και ένταύθα σημαντικόν δυσάρεσκείαν, διότι το ένδοξον ύπουργείον της τρίτης Σεπτεμβρίου δεν έλαβε τ' άνήκοντα μέτρα, δια να έμποδίση τοιαύτα κινήματα εκ διαμέτρου άντικείμενα εις τας αρχάς τας ύπαγορευσάσας το κίνημα της 3. Τριτου.

Το κίνημα της 3. Τριτου ως εκ του όποιου έτρεξε μέγιστον κίνδυνον η ήσυχία και ασφάλεια ολοκλήρου του Έλληνικού έθνους, έγινε δια να αποκτήσωμεν συνταγματικόν πολιτεύμα· εις όρος δε αυτού του πολιτεύματος και ου σιωδέστερος πάντων είναι η άτομική του πολίτου ασφάλεια· όπου δε αύτη παραβιάζεται και διακινδυνεύει, εκεί δεν δύναται να ύποτεθη ότι ο τόπος κυβερνάται συνταγματικώς.

Όχι μόνον εις τα συνταγματικώς, αλλά και εις τα άπολύτως κυβερνώμενα κράτη, εκτστον μέλος της κοινωνίας δια τας πράξεις και τ' άμαρτήματά του εις μόνον τας αρχάς τας επετετραμμένας την εκτέλεσιν των νομων όρείλει να διδή λόγον· όπου δε εν μέλος αύτης η πολλά όμοι ήνωμένα δύνανται να τιμωρδωσιν όπωτ δήποτε τον άμαρτήσαντα, εκεί δεν ύπάρχει ουδεις κοινωνικός δεσμός, και θεωρείται ως διαλελυμένον το πολιτικόν συνάλλαγμα, δια του όποιου έλα τὰ μέλη της κοινωνίας συνειδέτεραν ύπέρ της κοινής ασφαλείας μέτρας της ελευθερίας των.

Αν ο κύριος Σούτσος ως δημοσιογράφος ήμαρτηρεν, ήτο δικαίον να καταδιωχθη ένώπιον του άρμοδίου Δικαστηρίου και εκεί υδόν να δώση λόγον των πράξεών του· η κατ' αυτού δθεν γενομένη παράνομος καταδίωξις θεωρείται ως Βανδαλική, και έπισύρει εις έαυτήν την κοινήν αγανάκτησιν.

Επαινούμεν μεγαλώς την διαγωγήν της Α. Έθνοσυνελεύσεως μας Αληθινάς λόγον παρά του Σ. Υπουργείου, και δια τούτας τας κατὰ του κυρίου Αλεξανδρου Σούτσου γενομένας βιαιοπραγίας, ταυτοχρόνως δε επαινούμεν και την του πληρεξουσίου της πόλεως μας κυρίου Ιωάννου Περιδου διαγωγήν, γνωστοποιήσαντος έντός της Έθνοσυνελεύσεως ότι η άριξις ένταύθα του κυρίου Σούτσου έκαμε κακήν εντύπωσιν εις όλους τους συμπολίτας μας, να μίσαντας την εξορίαν αυτού ως προγραφην, και συμφωνήσαντος μετά του κυρίου Τρικούπη να κοινοποιηθη από τας αρμοδίας αρχάς εις τον κύριον Σούτσον, ότι είναι ελεύθερος να μεταβη εις την Πρωτεύουσάν και να εξακολουθήση το έργον του.

Εκ των προεκτεθέντων υπέρ του κυρίου Περιδου θίγει πιστεύσει, νομίζομεν, ο φίλος μας κύριος Παππαδούκας, ότι επικρίνομεν άμερολήπως και άπαθώς, ουχι δε πικράς, ως ενόμισε, την διαγωγήν των όσων έπαραστούνται να τρέχωσι πολιτικόν δρόμον.

Αντι του κυρίου Δημητρίου Κουτσογιαννου όπου του προβάλασθέντος, ως πράξιον μετὰ του τελευταίου φύλλου μας εις τον βαθμόν του έπιθεωρητου της χωροφυλακής, διορίσθη ένταύθα Μαίραρχος αύτης; ο άξιότιμος κύριος Μαραντης, όστις πρό τινων ήμερών άφίχθη ένταύθα εκ της Πρωτεύουσας δια την ένταύθα επάνοδον του όποιου όλοι οι συμπολίται μας, έχορρησαν, διότι ως ενόρετος και δραστήριος θέλει επαγρυπνεί, και μάστιγα εις την ένεστασιν του χαϊμώνος έποχην ύπέρ της γενικής ασφαλείας.

Αναγινώσκομεν τα έπόμεινα εις την Estafette εφημερίδα εκδιδόμενην εν Παρισίαις

Η άνακλήσις του κυρίου Κατακλή είναι πράξις έπίσημος. Γράφουν εκ της Πετρούπολεως από την 14 Νοεμβρίου. Το σημερινόν νομολόγιον περιέχει τα έπόμεινα αυτοκρατορικόν Ουκάσιον υπό χρονολογίαν 28 Οκτωβρίου.

Διχατάτομεν ότι ο ιδιαιτέρως μας σύμβουλος Κατακλής, του όποιου η ύπηρεσία ως πρόσβως παρά τη Βασιλεί Ωθονι άνεκλήθη, η άποκρημνη ή όλος διόλον της όμ μασίου ύπηρεσίας.

Κύριε Συντάκτα του Έρμου

Την 17ην του λήγοντος μηνός εξήκοντα έκλογείς της επαρχίας Θήρας συνελθόντες εις τον εν τῇ Πρωτευούσῃ Κάτω Φηρά Ναον της Παναγίας του Μπελώνια, διώρισαν τον Πρόεδρον και τα πέντε γεροντότερα μέλη δια να επιξεργασθώσι τα πρακτικά των εκλογών, παρόντος και του Δημάρχου και ταύτας μὲν νομιμωτάτας εἶρον, ἢ ἡ συνεδρίασις δὲ λίαν καλῶς ἐγένετο.

Τὴν ἐπιούσαν, συνελθόντων πάλιν τῶν εκλογέων, τὸ πλείστον μέρος, ἐκτός του Κ. Π. Ε. Αύγερινου του δια τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις, τὸν έντιμον χαρακτήρα και τὴν νομικὴν παιδείαν ἀξιοσεβάστου, και τινῶν ἄλλων, ἐξεφώνησαν πρὸ τῆς συνεδριάσεως πλήρους οὔσης, δεδὲν θέλει αὐτὴ ἀρχίσει πρὶν ἢ ἀναχωρήσωσιν οἱ εἰς ὑψηλότατον του Ναοῦ μέρος, και διόλου ἄσχετον μὲ τὸς εκλογεῖς εὐρισκόμενοι ἐκατὸν σχεδὸν ἀκραται. Ἄλλ' οὗτοι καλῶς ποιήσαντες ἀπεκρίθησαν, δετὸ νόμος δὲν ἐμποδίζει τὴν πρῶσιαν ἀκρατῶν κατ' οὐδένα λόγον συγκοινωνούντων μὲ τὸς ἐκλεγεμένους. Εἰς μάτην προσηκλήθησαν και ὁ τῆς Διοικήσεως Γραμματεὺς και ὁ τῆς Χωροφυλακῆς ἀρχηγός, καθότι οἱ ἀκραται μὲ μείστην ἐπιμονὴν ἐπέμενον, μέχρις οὗ ὁ κατὰ πάντα ἀξιόπαινος συμπολίτης μας Κ. Ν. Γ. Ἰγγλίσης, λαβὼν τὸν λόγον παρὰ του Προέδρου, εἶπεν δετὸ ἀκραται εὐγενεῖς τὴν ψυχὴν και ἀπὸ τὸ αἰσθημα του Συντάγματος ἐμπνεόμενοι, μὴ ἔχοντες δε και μὲ τὸς εκλογεῖς συγκοινωνίαν, δὲν θέλου βεβαίως ταράξει τὴν συνεδρίασιν δια λόγων εἰς ἄλλου τινός, και ἐπιμένοντες δὲν ἀνταῖ ἐγκρίσιν του Προέδρου και τῶν ἄλλων μελῶν να μένωσι. Τοιαύτη δουλία ἐνθουσίασε τὸς ἀκρατάς χειροκροτήσαντας πάραυτα τὸν Κ. Ἰγγλίσην, και ἡ συνεδρίασις ἤρξατο.

Προταθείσης δε μιᾶς ὀκταμελοῦς ἐπιτροπῆς εἰς τῶν τριῶν Δυτικῶν εκλογέων νομίζων ἴσως δετὸ πρόκειται να ὑπερασπισθῇ ὑπόθεσιν πελάτου τινός, χωρὶς να ζητῇ τὸν λόγο παρὰ του Προέδρου, ὡς ἐπραττον και τᾶλλα μέλη, ἀντίτεινεν ἐπιμόνως λέγων δετὸ ἡ πρότασις αὕτη καταπατεῖ τὰ δικαιώματα τῶν χωρίων, ἕκαστον τῶν βλοίων ἀφείλει να ἔχη ἐν μέλος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν. Τοιαύτη ἀντίτασις ἐκ μέρους του Δυτικοῦ εκλογέως εἶχε μὲν σκοπὸν τινα, οὐχὶ δε τοσοῦτον ἐπιτήδειον, δετὸ οἱ κωήμονες εκλογεῖς ἐνόησαν δετὸ ὁ ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῶν χωρίων ἀγών του ἦτον ἀπατηλὸς ἀγών, τὰς ψήφους μόνως ἀφορῶν και δετὸ ὑπερασπιζόμενος τα δικαιώματα τῶν χωρίων, δὲν στοχάζετα δετὸ ἀπ' ἐναγίας τὰ ἀφραπέζει θέλων, ὡστε οἱ ὁμόθησκοί του Δυτικοὶ συγκείμενοι ἀπὸ 600 σχεδὸν ψυχὰς να ἔχωσιν ἐνα Πληρεξούσιον, οἱ δε τῆς Ἀνατολικῆς θρησκείας συμποσούμενοι εἰς 13000, και ἔχοντες δικαιώματα, ὡν ἐκείνοι στερούνται, να ἔχωσι μὲν ἐνα ἄλλον.

Ἐντοσοῦτω και δια τὸ φιλήσυχον και δια τὴν ἀκρίβειαν ἐψηφηφορήθησαν δεκαπέντε ἀτομα, ὡν ὀκτὼ τὰ λαβόντα πλείονας ψήφους συνῆσαν τὴν ὀκταμελὴ ἐπιτροπὴν. Καὶ αὕτη μὲν συνελθούσα κατὰ μέρος διώρισεν ὀκτὼ ὑψηφίους, ὡν τὰ ὀνόματα ἀνυγνώσθησαν παρὰ του Προέδρου. Ἐκ τούτων δε τῶν ὀκτῶ ἐκηρύχθησαν κατὰ πλειονοψηφίαν Πληρεξούσιοι τῆς ἐπαρχίας Θήρας ὁ ἀξιόσεβάστος Πρωτόδικος Ἀθηνῶν,

ὁ και εἰς τὴν τρίτην τῶν Ἑλλήνων συνέλευσιν χρηματίας Πληρεξούσιος Κ. Ν. Γ. Ἰγγλίσης, και ὁ παντὸς ἐπαίνου ἀξιος γηραιὸς Κ. Θωμᾶς Μαρκεζήνης.

Τὴν δικαιοτάτην ταύτην ἐκλογὴν ἐπευφήμησεν ἀμύσει το εὐγενὲς ἀκρατήριον δια χειροκροτήσεων και ζητωκραυγῶν τότε δε ὁ Κ. Ἰγγλίσης ἀσπασθεῖς πάντας τὸν Συνταγματικὸν ἀσπασμὸν, ἀγαρίστησε και τὸς εκλογεῖς και τὸς ἀκρατάς βεβαίῶν δετὸ θέλει συντελεσθῆ τὸ κατὰ δύναμιν πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν του Ἑλληνικοῦ ἔθνους, και τῆς ἰδίας πατρίδος του Θήρας.

Και οὕτω λαβούσης ἡσυχον και κατὰ νόμον τέλος τῆς συνεδριάσεως, και διαδεθείσης τῆς φήμης, ἀπὰς ὁ Θηραῖος λαὸς ὑπερεχάρη δετὸ διωρίσθησαν Πληρεξούσιοι τούτου δύο ἐνάρετοι συμπολίται, φλογόμενοι ἀπὸ τὸ αἰσθημα τῆς πρὸς τὴν πατρίδα και τὸν πλησίον ἀγάπης.

Ζῆθι λοιπὸν, ἀγωνιστὰ Ἰγγλίση, ζῆθι δε και σὺ ἐνάρετε και ἐυπλόηπτε Θ. Μαρκεζήνη, και εὐδοθήτε ἀμφοτέροι εἰς Ἀθήνας ὡς Πληρεξούσιοι κατ' εὐχὴν τῶν συμπολιτῶν σας Θηραίων, δεπου ἐνούμενοι μετὰ τῶν ἄλλων τῆς Ἑλλάδος Πληρεξούσιων, πράξατε δε, τι καλὸν ἡ συνειδήσις και ἡ καρδία σας βεβαρετοῦνται, και συντελεσατε τὸ καθ' ὑμᾶς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κλεινῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Θήρα τὴν 23 86ρίου 1843.

Τινὲς τῶν ἀκρατῶν

Ἀριθμὸς διακοσιοστός διωδικατος Πρόσκλησις

Ὁ ὑποπαινόμενος Συμβολαιογράφος Ἐρμου πόλεως Σύρου Μιχαὴλ Α. Ἰωαννόπουλος κατοικῶν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, ὡν διωρισμένος ἐπὶ του πλειστηριασμοῦ τῶν ἐνταῦθα κειμένων κτημάτων του Κοσμᾶ Τσαμαδοῦ, πωληθέντων τὴν εἰκοστὴν πρῶτην Νοεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους, προσκαλεῖ τὸς ἀναγγειλθέντας ἑαυτοῖς δανειστάς του εἰρημένου Τσαμαδοῦ κυρίου Πέτρον Βασιλόπουλον πληρεξούσιον του Νικολάου Χριστοδούλου, Ἀθναῖσιον Σκανδαλίδην Διοικητικὸν Ταμίαν Σύρου, Κυριακὸν Κορωναῖον, Γεώργιον Τσιπαπαδάκη, Γεώργιον Μεσίνην, Ἰωάννην Τσαλίμπον, Γεώργιον Πατζουδάκη, Παῦλον Λαύραν και Συντροφίαν, Νικόλαον Θεοδωρίδην, Γεώργιον Παππᾶ Πολίτην, και Γεώργιον Πιρπινιᾶν κατοικοῦντας ἀπαντας ἐνταῦθα, να προσγᾶγωσι τὰ ἐγγραφάτων και να λάβωσι γνῶσιν τῶν προσηγμένων ἐντός τεσσάρων ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοῖς κοινοποιήσεως τῆς παρουσίας προσκλήσεως, και παραγγελεῖ τὸν παρὰ τῷ ἐνταῦθα Δικαστηρίῳ τῶν Πρωτοδικῶν Κλητῆρα κύριον Νικόλαον Μ. Φουρνιράκη να ἐπιδώσῃ εἰς ἐνα ἕκαστον τῶν ἀναφερθέντων, ὡς ἀναγγεληθέντων δανειτῶν του εἰρημένου Τσαμαδοῦ ἀντίγραφον τῆς παρουσίας προσκλήσεως κατὰ τὸς τύπους.

Ἡ παρούσα πρόσκλησις θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενην ἐφημερίδα ὁ Ἐρμῆς τῆς νήσου Σύρου.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Νοεμβρίου του χίλιουτου ὀκτακοσιοτου τεσσαρακοστού τρίτου ἔτους ἡμέραν Κυριακήν. ὁ Συμβολαιογράφος

Μιχ. Α. Ἰωαννόπουλος ἴσον τῷ πρωτοτύπῳ αὐθημερὸν ὁ Συμβολαιογράφος (Τ. Σ.) Μιχ. Α. Ἰωαννόπουλος

Ἄριθ. 647

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο

Ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως του Αν. Λαδοπούλου Εισηγητῆς

Δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 476 478 και 480 του Ἐμπορικοῦ Νόμου προσκαλῶ ἀπαντας τὸς δανειστάς του πτωχεύσαντος Αν. Λαδοπούλου ἐμπόρου κατοικοῦ Τήνου να παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ καταστημα του Εἰρηνοδικείου Τήνου τὴν δεκάτην πέμπτην Δεκεμβρίου 1843 ὄραν 10 πρὸ μεσημβρίας δια να μοι παραδώσων ἀπλοῦν κατάλογον τῶν διοριστέων προσωρινῶν συνδίκων ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως του εἰρημένου Λαδοπούλου.

Παραγγέλετα ὁ μὲν παρὰ τῷ Ἐμποροδικεῖῳ Σύρου δικαστικὸς Κλητῆρ Γεώργιος Ἀνωτιάδης να τοιχοκολλῆσῃ ἐν ἀντίτευπον του παρόντος εἰς τὴν αἴθουσαν του Ἐμποροδικείου Σύρου ἀνα ἐν ὁμοιον εἰς τὰ συνήθη μέρη τῆς Ἐρμουπόλεως Σύρου, και ἐν να ἐγχειρήσῃ εἰς τὸν Συντάκτην τῆς ἐν Σύρῳ ἐκδιδόμενης Ἐφημερίδος ὁ Ἐρμῆς δια καταχωρησιν εἰς τὸ προσηγῶν ἐκδιδόμενον φύλλον του, ὁ δε παρὰ τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ Τήνου δικαστικὸς Κλητῆρ Ἰωάννης Κυδωνίας να τοιχοκολλῆσῃ ἀντίτευπον τῆς παρουσίας ὡσαύτως εἰς τὰ συνήθη μέρη τῆς πόλεως Τήνου.

Ἐν Τήνω τὴν 18 Νοεμβρίου 1843.

(Τ. Σ.) ὁ Εισηγητῆς Σ. Λεγοθέτης ὁ Γραμματεὺς Γ. Α. Κρονητάκης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰδοποιούνται οἱ ἔχοντες δικαίωμα προτιμῆσις ἐπὶ νῶν κτημάτων του Ἀντωνίου Χ. Κ. Ἀσοῦτη δημότου Κορθίου τῆς Ἀνδρου και κατοικοῦ Ἀιδωνίων, δετὸ δια Συμβολαιογραφικῆς πράξεως γεγραμμένης ἐνώπιον του Συμβολαιογράφου Κορθίου Κύριον Δημήτριον Γιαννούλην, και ἰαντατου ὁ Παρέδρος Κύριος Μ. Πίττης δια τὸ ὑπ' ἀριθ. 955 και ἀπὸ 6. ἡγόρασεν παρὰ του βηθέντος Α. Ἀσοῦτη ὁ Κύριος Ν. Μπειλῆς τὸ κτήμα εἰς θέσιν Ῥαπατζὸ κείμενον εἰς χωρίον Ἀιδώνια με τὴν ἐξωθεν περιοχὴν ὀμοῦ και τὸ εὐρεθὲν οἰκίσκου με ὀλα τὰ περιχώματα και δικαιώματα του δια δραχμὰς τετρακοσίας ἀριθ. 400 δια τῆς προφωνίσις του Κηρυκος Κυρίου Ν. Τζιῶτα, Πλησιασταῖ εἰς αὐτὸ Αὐγουστῆς 1843 Κρασερός και ἡ μῆτηρ του βηθέντος Α. Ἀσοῦτη και δημόσιος δρόμος.

Ὅθεν εἰδοποιούνται οἱ προτιμητέοι ἀν ἐπιθυμοῦν να μᾶς πληρώσουν τὸ τμήμα του βηθέντος κτήματος με ὀλα τὰ ἐξῶδα και τόκους, να ἐμφανισθῶσιν ἐντός τῆς νομίμου προθεσμίας, να ἐμφανισθῶσιν ἀπὸ παντός δικαιώματος ἐπὶ του εἰρημένου κτήματος.

Ἐν Κορθίῳ τὴν 6 7θρίου 1843.

ὁ ἀγοραστῆς Νικόλαος Μπειλῆς